

Jeg vil derfor anmode det ærede Thing om at stemme for det under Nr. 5 stillede Forslag. — Under Nr. 9 har jeg tilladt mig at stille et Endringsforslag paa hvis Vedtagelse jeg maa lægge særdeles megen, ja saa at sige en afgjørende Vægt. Det har bestandigt under Behandlingen af denne Kjøbenhavnske Skattesag været af stor Interesse for Kjøbenhavn, at de Udenbysboende, hvis Interesse og Næring var knyttet til Kjøbenhavn, skulde beskattes; det er dette, som udtrykkes i det andet Stykke af den paagjældende Paragraph. Men det maa jo ikke oversees, at det vilde være aldeles uretfærdigt mod Landets andre Communer at give Kjøbenhavn en saadan Rettighed, naar man ikke tillagde de andre Communer den samme Rettighed ligeoverfor dem, der ere bosiddende i Kjøbenhavn; det er dette, der er udtrykt i det andet Punktum af det af mig under Nr. 9 stillede Endringsforslag. Jeg kan ikke under nogen Omstændighed gaae ind paa at stille Kjøbenhavn saaledes, at Kjøbenhavns Commune under visse Forudsætninger skulde være berettiget til at beskatte de udenfor Byen Bosiddende, uden at de andre Communer faae den samme Rettighed med Hensyn til dem, der ere bosiddende i Kjøbenhavn; den Uretfærdighed kan jeg ikke og vil jeg ikke gaae ind paa. Det første Stykke af det af mig under Nr. 9 stillede Endringsforslag gaaer ud paa, at man ikke skal beskatte den samme Ting to Gange i communale Niemed. Dersom Loven udkom uden dette Endringsforslag, saa vilde Forholdet stille sig paa følgende Maade. Lad der være en Mand, som boer i Kjøbenhavn og har en Eiendom s. Ex. i Rjøge; af denne Eiendom har han 1,000 Rd. Indtægt. Han vil altsaa efter Loven kunne blive beskattet i Rjøge af de 500 Rd., men her i Kjøbenhavn vil han saa desforuden blive beskattet af hele Indtægten, af de fulde 1,000 Rd. Lad os — vi kunne jo tage en hvilken som helst Procent — sætte Skatten til 3 pCt., saa vilde han altsaa komme til at svare 15 Rd. i Rjøge og 30 Rd. i Kjøbenhavn, og han vilde altsaa komme til i det Hele at svare 45 Rd. i Skat, men dersom han boede der, hvor han havde sin Eiendom, vilde han kun komme til at svare 30 Rd. Det, at man vil forhøje en Mand's Skat, fordi han

ikke boer paa samme Sted, hvor hans Eiendom er, det er — ja nu kommer jeg til at bruge et Udtryk, som jeg har værget mig mod at bruge, men jeg kan ikke undgaae det — det er en Art Stavnsbaand; man søger at binde ham til hans Eiendom derved, at man paalægger ham en høiere Skat; saasnart han flytter fra den, bliver han sat i en 1½ Gang høiere Skat end den, han vilde komme til at svare, naar han blev ved den. Der er efter min Mening aldeles ingen Anledning til at gaae ind paa disse Grundsætninger. Dersom man nu vilde sige: men saa kan det jo hændes sig, at paa den Maade en Mand, s. Ex. en i Kjøbenhavn bosiddende Mand, der har sine Indtægter fra en anden Commune, kan komme til at svare mindre Skat af den ene Halvdeel af sine Indtægter end de Andre, der boe i Kjøbenhavn, saa svarer jeg: ja, det er ganske rigtigt, men det er en Følge af selve Principet i Loven, det er en Følge deraf, at man siger: ved Beskatningen af dem, der have deres Eiendomme — jeg holder mig nu til Eiendommen, men det gjælder jo ogsaa om andre Forhold — i en anden Commune, skulle vi tage et dobbelt Hensyn; deels skulle vi tage Hensyn til, at Skatten skal svares paa det Sted, hvor Eiendommen ligger, fordi Eiendommen maa bidrage til at bære Byrderne i Forening med de andre Eiendomme i Kommunen, uanset om Eieren er der tilstede eller ikke, og den anden Grundsætning er den, at Manden skal bidrage til det Steds communale Udgifter, hvor han boer. Det er ved en Forening af disse to Hensyn, at Lovudkastets Regler ere opstaaede, men om det i det Enkelte skulde medføre en Medsættelse eller en Forhøielse, derpaa kommer det ikke an, det kommer ikke i Betragtning. Skulde imidlertid det ærede Thing, uagtet hvad jeg her har udviklet, og uagtet jeg vigtigst antager, at det stemmer i enhver Henseende aldeles med Ret og Billighed, ikke ville gaae ind paa det under Nr. 9 stillede Endringsforslag, saa maa jeg indtrængende anmode Dem om at stemme for det under Nr. 10 stillede, hvorved det Hele gaaer ud, og hvorved altsaa den Grundsætning alene fastholdes, at en Mand skal beskattes i communal Henseende det Sted, hvor han har sit Ophold.